

Bestemmelsen i § 8 vil være uden Betydning for Landbygningerne, der ikke ere underkastede nogen Forsikkringsvang. Naar ogsaa den i § 7 foreslaaede Bestemmelse, at eventuelt Justitsministerens Tilsyn og dermed de Forsikkringen tillagte Begunstigelser og paa lagte Forpligtelser bortfalde, her er udeladt, er Grunden deels den, at Lovgivningsmagtens Mellemkomst, af Hensyn til Forsikkringsens Reservefond, dog vilde gjøres fornøden til at bevirke den fuldstændige Frigjørelse for Regjeringstilsynet, deels den, at en saadan Bestemmelse maatte antages betydeligt at ville forøge Forsikkringsens Repræsentantskabs allerede nu meget stærke Betænkelighed ved den foreslaaede Udsøndring.

Forsaauidt Udkastet løvrigt afviger fra det nævnte, Rigsdagen tidligere forelagte Udkast, bemærkes Følgende:

ad § 1.

Det er fundet rigtigst at sætte en bestemt Tidsfrist, og at der her er valgt en kortere Frist end i hiint Udkast, følger af, at de Foranstaltninger, der forinden skulle gennemføres efter Kjøbstadudkastets § 1—2, forlængst ere gennemførte for Landbygningernes Brandforsikkring.

ad § 2.

Det er kun enkelte Afvigelser, der her ere foretagne.

Det er under Lit. c anseet rigtigst at tilføie en Bestemmelse om at Forsikkringen vedbliver at staae aaben for alle private eller offentlige Bygninger, som ere forsvaret indrettede mod Brandfare. Denne Bestemmelse, der svarer til den nugældende Regel i Anordningen af 29de Febr. 1792 § 1, maa nemlig ansees for det Særkjende ved denne Forsikkring, der nærmest begrunder dens særlige Stilling som til en vis Grad begunstiget og undergivet Regjeringens Tilsyn, og antages derhos, som indeholdende en Forpligtelse for Forsikkringen, at have sin Plads i Lovudkastet.

De nærmere Bestemmelser om hvilke Gjenstande, der som Bygningstilbehør kunne fordres medoptagne til Forsikkring, hvilke Byg-

ninger der undtagelsesviis paa Grund af deres Anvendelse kunne udelukkes fra Forsikkring — herved er nærmest tænkt paa Krudtmagaziner og slige Bygninger —, hvorledes der bliver at forholde i Henseende til Bygningers Udsættelse paa Grund af Brandmangler, til Medsættelse i deres Forsikkringssum som Følge af forsømt Vedligeholdelse o. desl., er det derimod anseet rettest at henvise til Forsikkringsens Vedtægt, idet den i saa Henseende fornødne Ordning vil medføre en stor Deel nærmere Detailbestemmelser, med hvilke imidlertid den fra det Offentliges Side fornødne Control vil kunne føres af Justitsministeren gjennem hans Medvirkning til Vedtægten.

§ Lit. d. ere et Par Redactionsændringer fundne hensigtsmæssige.

Naar i Lit. f. Forpligtelsen for Pant haverne til at bygge for det til dem udbetalte Beløb er udeladt, er man derved ledet af den Betragtning, at en saadan Forpligtelse ofte vilde medføre praktiske Vanstikigheder, idet deels Pant haverne kun skulle have saameget udbetalt, som de endnu faae tilgode efter at have realiseret Debitors Fordetendom og øvrige Gjenstande, hvilket ofte ikke vilde kunne anvendes til nye Bygningers hensigtsmæssige Opførelse, deels Bibeholdelsen af den ældre Regel medfører den for Pant haverne særdeles bebyrdende Omstændighed, at de, for at kunne fyldestgjøre Forpligtelsen til at opføre Bygninger, maae erhverve Grunden, hvorpaa Bygningerne have staaet.

Lit. g og h ere forsaavidt mindre nødvendige, som det deri Forekrevne tør forudsættes at ville blive efterkommet ogsaa uden en udtrykkelig Forpligtelse, men disse Bestemmelser synes dog for Fuldstændigheds Skyld ikke at burde udelades.

§ Lit. i er der krævet Justitsministerens Samtykke foruden til Forandringer i Vedtægten ogsaa til Tarifforandringer. Man har derved villet antyde, at Tariffen, som der hyppigere vil kunne blive Anledning til at modificere, netop derfor ikke bør være en Deel af selve Vedtægten, som maa være mere stabil.

ad § 3.

Denne svarer til § 5 i Kjøbstad-Udkastet.